

Curtea Supremă de Justiție

D E C I Z I E

21 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Vladimir Timofti și Constantin Alerguș,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de inculpatul Maslov Ruslan și de avocatul acestuia, Tighinean Alexei, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 aprilie 2016, în cauza penală în privința lui

Maslov Ruslan Anatolii, născut la 27 septembrie 1964, originar și domiciliat în mun. Chișinău, str. Sarmizegetusa 8, ap. 55.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 10.10.2014 – 19.06.2015 (prima instanță);

2. 26.01.2016 – 05.04.2016 (instanța de apel);

3. 11.11.2016 – 21.12.2016 (instanța de recurs ordinar).

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 19 iunie 2015, *pronunțată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, prevăzută de art. 364/1 Cod de procedură penală*, Maslov Ruslan a fost condamnat în baza art. 287 alin. (3), 90 Cod penal la 2 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 2 ani.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat că, Maslov Ruslan Anatolii la 05 iunie 2014, în jurul orei 17.00, aflându-se pe str. Hristo-Botev 19/3, mun. Chișinău, exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, încălcând intenționat ordinea publică, acționând prin cinism și obrăznicie deosebită, în urma unei observații făcute de către Conțescu Vl., pentru a-și parca regulamentar automobilul, deținând asupra sa un cuțit, l-a amenințat pe ultimul cu aplicarea violenței, după care intenționat a deteriorat bara de protecție și capota automobilului de model „Renault Megane” cu n/î CRN 632, care aparținea lui Conțescu Vl.

3. Sentința fost atacată cu apel de către procuror, solicitând casarea parțială a acesteia, în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie stabilită pedeapsa de 4 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului a indicat:

- instanța la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de personalitatea inculpatului, care anterior a fost condamnat, iar la moment este învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 Cod penal, cauza aflându-se pe rol la Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău;

- infracțiunea pentru care a fost recunoscut vinovat a săvârșit-o cu intenție, cu o obraznicie deosebită și cinism, purtând un pericol social sporit, astfel instanța nu a dat deplină eficiență prevederilor art. 61 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 aprilie 2016, pronunțată integral la 03 mai 2016, apelul declarat a fost admis, casată parțial sentința, în latura stabilirii pedepsei și pronunțată o nouă hotărâre, prin care lui Maslov Ruslan în baza art. 287 alin. (3) Cod penal i-a fost stabilită pedeapsa de 3 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis.

4.1. Instanța de apel și-a motivat soluția prin aceea, că prima instanță a apreciat probele în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală, corect a calificat acțiunile inculpatului conform învinuirii formulate, pe baza probelor administrate la dosar, just a stabilit vinovăția acestuia și anume prin declarațiile părții vătămate, ale martorului Vremeș N., cât și prin materialele cauzei, însă la stabilirea pedepsei nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal.

Astfel, instanța de apel a menționat, că prima instanță la stabilirea pedepsei a ținut cont de recunoașterea vinovăției și căința sinceră a inculpatului, atitudinea acestuia, precum și colaborarea lui cu organele de drept, însă nu a ținut cont de faptul că, inculpatul a fost învinuit de comiterea unei infracțiuni grave, comisă cu intenție, care încalcă grosolan ordinea publică, însoțită cu amenințarea aplicării violenței asupra persoanei, săvârșită cu încercarea aplicării unui obiect pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății, acțiune, care prin conținutul său se deosebește printr-un cinism și obraznicie deosebită.

În această ordine de idei, instanța de apel a relevat că, condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite inculpatului nu va atinge scopul pedepsei penale, care are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea inculpatului, cât și a altor persoane.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de apel a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, care se atribuie la categoria celor grave, constituind o infracțiune răspândită și periculoasă, de persoana celui vinovat și anume că inculpatul și-a recunoscut vinovăția, s-a căit în fapta comisă, solicitând examinarea dosarului conform prevederilor art. 364/1 Cod de procedură penală.

Colegiul penal a reținut, că scopul educativ și preventiv al pedepsei poate fi atins doar prin aplicarea pedepsei închisorii în privința inculpatului cu izolare de societate și corijare în locurile de detenție, deoarece la caz nu sunt întrunite temeiurile pentru aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

5. Decizia este atacată cu recurs ordinar de avocatul Tighinean Alexei în numele inculpatului, la 27 mai 2016, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, care solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului a indicat, că instanța de apel la stabilirea pedepsei nu a luat în considerație prevederile art. 61, 75, 76 Cod penal și i-a aplicat inculpatului o pedeapsă prea aspră care nu este proporțională și echitabilă cu scopul pedepsei penale, inculpatul a recunoscut vina, s-a căit în cele săvârșite, nu prezintă pericol pentru societate, suferă de diabet zaharat, hipertonie arterială, având necesitatea de control medical și tratament, fiind internat și ulterior externat din spital cu diagnoza cardiopatie aterosclerotică, astfel considerând că în privința ultimului poate fi menținută sentința.

5.1. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către inculpat la 31 mai 2016, solicitând casarea acesteia, cu menținerea sentinței.

În argumentarea recursului invocă, că instanța de apel eronat a reținut la individualizarea și stabilirea pedepsei că anterior a fost judecat, că este învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 Cod penal, date eronat indicate de către procuror în cererea de apel, care au influențat la stabilirea pedepsei de către instanță, dânsul nu are antecedente penale.

6. Procurorul a depus referință asupra recursurilor, solicitând declararea inadmisibilității acestora, din motiv că pedeapsa stabilită este echitabilă și în această parte nu au fost comise erori de drept.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare în baza materialelor din dosar, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Din conținutul recursurilor rezultă că recurenții critică decizia instanței de apel sub aspectul individualizării pedepsei.

Conform art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Sub acest aspect și cu referire la argumentele din recursuri, în care nici nu se conțin referiri la erori de drept concrete și clar definite, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, pct. 4.1. din decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel corect a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind pedeapsa stabilită inculpatului în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținând cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal și art. 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, astfel instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra individualizării pedepsei penale.

Prin urmare, pedeapsa stabilită inculpatului a fost motivată, individualizată și aplicată în conformitate cu prevederile legale, pedeapsa cu închisoare de 3 ani, este prevăzută de sancțiunea art. 287 alin. (3) Cod penal, ce prevede pedeapsa de la 3 la 7 ani închisoare, instanța de apel și-a motivat soluția privind inoportunitatea suspendării condiționate a executării pedepsei aplicate inculpatului, în temeiul art. 90 Cod penal și decizia corespunde prevederilor art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, soluție, care este susținută și de instanța de recurs, și a cărei reluare nu se mai impune.

Colegiul penal relevă că sunt neîntemeiate și declarative alegațiile inculpatului invocate la pct. 5.1. din decizie, deoarece instanța de apel în decizie nu a reținut circumstanțele invocate de recurent la individualizarea și stabilirea pedepsei în defavoarea acestuia, instanța călăuzindu-se cu strictețe de prevederile art. 61, 75 Cod penal.

În atare circumstanțe, raportând situația reținută în cauză, la prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, rezultă că lipsesc temeiuri de drept de casare a hotărârii recurate și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursurilor înaintate în prezenta cauză, ca fiind vădit neîntemeiate.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de inculpatul Maslov Ruslan și de avocatul acestuia, Tighinean Alexei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 aprilie 2016, în cauza penală în privința lui *Maslov Ruslan Anatolii*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 21 decembrie 2016.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Vladimir Timofti

Constantin Alerguș